

Kedves Testvérek!

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe két nagyon fontos üzenetet hordoz. Egyrészt emlékeztet bennünket Jézus Krisztus megváltói áldozatára, másrészt a Kereszt a lakásunkban, vagy munkahelyen, életünkben Krisztus szeretetének jelentőségére, fontosságára emlékeztet, valamint személyes hitéletünkre figyelmeztet. Az ünnep arra hív minket, hogy személyesen is elmélyüljünk a megváltás titkában és Krisztus keresztyének titkában. Megtapasztaljuk annak mélységes lelki erejét. A kereszt nem csupán a szenvedés és a halál szimbóluma, hanem Isten ember iránti végtelen szeretetének földi jele és az emberiség megváltásának eszköze lett. Nem véletlen, hogy Európában a keresztet az ember megváltásának jelét, be akarják tiltani a nyilvános tiszteletét, le akarják vetetni, akár az emberek nyakából, akár az iskolák termeiből.

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe ősrégi gyökerekkel bír, és megidézi számunkra azt a napot, amikor Konstantin császár anyja, Szent Ilona császárnő kérésére megtalálták Jézus keresztyét Jeruzsálemben. Jeruzsálemi Szent Cirill egyházatya, egy 351 május 7-i keltezésű levelében megerősítette a megtalálás tényét, melyet II. Constantinus római császárhoz, Nagy Konstantin fiához ír: "A te atyádnak Konstantinnak idejében megtalálták Jeruzsálemben a Kereszt üdvözítő fáját." Majd megemlítette, hogy az egész földön szétszöztették a fát. A keresztet három részre osztották. Egyik darab maradt Jeruzsálemben, másik Konstantinápolyba került és a harmadik Rómába. Rómába került darab ma is látható a Sancta Croce de Jerusalemme bazilikában. A megtalálást követően a kereszt ereklyét kiemelkedő tisztelettel vették körül, és Krisztus követőinek központi ereklyévé vált. Az ottmaradó példányt a Golgota hegyen felszentelt bazilikában helyezték el, melyet 335. szeptember 14-én szenteltek fel. A bazilika ott épült, ahol ma a Szent Sír-templom áll. Később a perzsák elfoglalták Jeruzsálemet és elvitték a kereszt ereklyét, de Hérakleiosz bizánci császár a perzsák legyőzésével visszaszerezte 630-ban. Ennek kapcsán indul el a kereszt ünneplése.

Miközben a kereszt tiszteletét megéljük az életünkben, nem csak Jézus szenvedésére emlékezünk, hanem arra a győzelemre is, amit a kereszt által elért a bűn és a halál fölött. Emlékeztet halálon való diadalra és az örök élet reményére figyelmeztet bennünket. Az ünnep számunkra a megújulás és a lelki megerősödés alkalma lehet. Gyönyörű volt a kezdő könyörgés a szentmise elején. Így imádkoztunk: „Hogy mi, akik a földön megismertük Isten szeretetének a titkát...” Mi Isten szeretetének a titka? Isten szeretetének a titka a kereszten keresztül az, hogy rájövünk, a jó le tudja legyőzni a rosszat, a szeretet erősebb a gyűlöletnél.

A kereszt az egyházban mindig a hit központi szimbóluma volt. Nem csupán emlékeztet Jézus szenvedésére és halálára, hanem folyamatosan meghívást jelent arra, hogy életünk minden nehézségét és szenvedését Krisztus keresztyéhez kapcsoljuk. A mindennapi kihívások, fájdalmak és csalódások átélése során a keresztre tekintve felismerjük, hogy Krisztus mellett soha nem vagyunk egyedül. Ő minden fájdalmat és nehézséget magára vett, hogy megszabadítson minket a bűntől és az örök haláltól. Kis gyermekként Édesanyám minden új kenyér megszegésekor a kereszt jelével jelölte meg, hogy emlékezzünk arra, hogy Isten gondoskodik a mindennapi kenyerünkről.

Amikor személyesen ünnepelhetjük a Szent Kereszt felmagasztalását, különös figyelmet fordíthatunk az imára és a csendes elmélyülésre. Ezen a napon igyekezzünk a kereszt előtt eltöltött percekkel elmélyíteni: akár otthon a lakásban levő kereszt előtt, egy szentkép előtt, vagy egy templom csendjében, a kereszthez fordulva próbáljuk átgondolni azokat a területeket, ahol még inkább szükségünk van Krisztus megváltó erejére. Ennél fogva megtapasztalhatjuk, hogy a kereszt előtt való elcsendesedés segít abban, hogy a saját életünk

küzdelmeit és szenvedéseit új megvilágításba helyezzük. Ezek nem csupán értelmetlen fájdalmakat jelenti, hanem a Krisztussal való találkozást is.

A Szent Kereszt felmagasztalásának napján, a keresztség fontosságát másokkal való közösségben is átélhetjük. A közösen végzett imádság különleges alkalmat kínál, hogy együtt is dicsőíthetjük Krisztust, aki megváltott minket, így erősítve egymást is! Az eucharisztia ünneplése szorosan kapcsolódik a kereszthez, hiszen a szent áldozatban Krisztus testét és vérének kapjuk, amelyet értünk adott a kereszten.

Ezen kívül a nap folyamán különleges figyelmet fordítsunk a Szentírás olvasására, különösen azokra a részekre, amelyek a keresztség titkáról szólnak. Ilyenkor az evangéliumokban található szenvedéstörténetekre, valamint Szent Pál keresztség-teológiájára figyelhetünk. Szent Pál többször is hangsúlyozza, hogy a keresztség oktalanságnak tűnhet azok számára, akik nem hisznek, de a hívők számára Isten hatalma és bölcsessége.

Engedjük közel magunkhoz Szent Pál szavait, amelyeket a Galata levélben találunk: „Én ugyanis a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek. Krisztussal együtt keresztre vagyok szegezve: élek én, de már nem én, hanem Krisztus él bennem. Amit pedig most a testben élek, azt az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” Ezek a versek mélyen megérinthetnek, mert arra emlékeztetnek, hogy a keresztség nem csupán külső szimbólum, hanem belső átalakulást is jelent. Amikor magunkra vesszük a keresztséget, Krisztus jelenlétét is magunkba fogadjuk, és életünket hozzá igazítjuk.

A keresztség számunkra nemcsak emlékezés, hanem állandó forrása a kegyelemnek és az erőnek. Életünk során megtapasztalhattuk, hogy a keresztség titkában való elmélyülés segít abban, hogy elviseljük a nehézségeket, és reményt találjunk még a legsötétebb pillanatokban is. A keresztség az a hely, ahol Krisztus szeretete és irgalma teljes valójában megnyilvánul, és ennek erejében mi is képesek vagyunk a megbocsátásra, az újrakezdésre és a szeretetre.

Végül soron a Szent Kereszt felmagasztalásának személyes ünneplése nem csupán egy napon át tartó esemény, hanem egy életformává válhat. Minden alkalommal, amikor a keresztség felé fordulunk, újra és újra átélhetjük Krisztus megváltó szeretetét, amely átalakítja az életünket és új erőt ad a mindennapokhoz. Az ünnep személyes megélése során újra és újra átadhatjuk magunkat annak a szeretetnek, amely a keresztről sugárzik, és amely új életre hív mindenkit, aki hisz Krisztus megváltó erejében.

Amikor a keresztséghez nézünk, akkor nem a rossz győzelmét látjuk, nem a jónak valami eszményített győzelmét, ami nincs ott a keresztségben, csak bele olvassuk, vagy bele látjuk, mert nem esik jól, hogy a rossz győzött. Hanem amikor a keresztséghez nézünk és látjuk, hogy az egy dicsőséges trónus. Valaki a szeretet segítségével túllátott minden emberi rosszon és eljut a másik emberig, és ami a másik emberben megjelenik, az számára befogadható lehet.

Ha mi vasárnapról, vasárnapra azért jövünk ide, hogy megerősödjünk Krisztusi szeretetben, hogy be tudjunk valamit fogadni az ő kegyelméből. Akkor a keresztségnek az üzenete az, hogy Krisztus szeretetét megéljük és adjuk tovább. Akkor az a vágyunk az emberek között, hogy minket is befogadjanak, és befogadó által gazdagabbá váljunk, teljesülhet életünkben. Amen.